

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת ואתחנן

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

עונג שבת

בשבת קודש הקב"ה מעביר מן העולם את כל הדינים, ושולטות בעולם רק מידות החסד והרחמים, וכמו שנאמר "ויכל אלהים ביום השביעי" (בראשית ב, ב), וכפי שמפרש זאת אדמו"ר הזקן בעל התניא (ליקוטי תורה פר' בהר מב, ג) שבעוד שבששת ימי החול שולטים בעולם הדינים של שם אלקים, הרי שבשבת קודש הם נפסקים וְכָלֵים, בבחינת "ויכל אלהים" ('ויכל' מלשון כילוי וסיום), ומאירים בעולם רק שמות הוי"ה שהם שורש החסד והרחמים.

על כן מובא בהלכה (ראה ברמ"א סי' רע"א, י) שכשאומרים "ויכולו" בקידוש של ליל שבת, יש לפתוח בשתי התיבות שבסוף הפסוק הקודם ולומר: "יום השישי ויכולו השמים וגו'"

ובסעודות שבת בוצעים על שתי כיכרות, זכר למה שנאמר במן: "לקטו לחם משנה", כי 'לחם' עולה בגימטריא שלוש פעמים שם הוי"ה, ושתי פעמים 'לחם' - "לחם משנה" - עולה שש פעמים שם הוי"ה, לרמז שבשבת קודש לא שולטים בעולם אותם שישה שמות אלהים, אלא שישה שמות הוי"ה, המורים על חסד ורחמים.

וכן בתפילת שחרית, אחר אמירת "ה' מלך", אין אומרים את מזמור "למנצח בנגינות" כדרכנו בחול, כיון שענינו להמתיק את השישה שמות אלהים כנ"ל, ואילו בשבת קודש אין צורך להמתיקם, כיון שאינם שולטים כלל. ובמקום מזמור זה אומרים את מזמור "השמים מספרים כבוד אל" (תהלים יט), כיון שיש בו שישה פסוקים רצופים שנזכר בכל אחד מהם שם הוי"ה, כמו שנאמר: "תורת הוי"ה תמימה משיבת נפש, עדות הוי"ה נאמנה מחכימת פתי, פקודי הוי"ה ישרים משמחי לב, מצוות הוי"ה ברה מאירת עיניים, יראת הוי"ה טהורה עומדת לעד, משפטי הוי"ה אמת צדקו יחדיו" (פס' ח-י) - לרמז שבתמורה לשישה שמות אלקים ששולטים בששת ימי החול, בשבת קודש מאירות שישה שמות הוי"ה, וכל העולם מלא בחסד ורחמים.

וכדי להמשיך לימות החול מן הרחמים המאירים בשבת קודש, אנו אומרים בתפילה בכל יום מששת ימי החול: "היום יום אחד בשבת קודש", "היום יום שני בשבת קודש" וכו', ובזה אנו מקשרים כל יום ויום ליום השבת, וממתקים את הדינים שבו באור החסד של שבת קודש.

וכיון שבשבת קודש לא שולטים הדינים אלא רק מידת הרחמים, לכן חייב כל אדם להרחיק ביותר ביום שבת את מידת הכעס והרוגז והעצב וכל שאר המידות הדומות להן, אשר מקורן מצד הדין, ולנהוג בחסד ורחמים ובסבלנות גדולה עם בני ביתו, ולהרבות בשירה וזמרה ובעונג ושמחה. ורק באופן זה תאיר עליו השבת את אורה הנערב, והנשמה היתירה שקיבל בכניסת השבת תשיש ותשמח לשכון בקירבו.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

התלהבות במצוות

"אורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרכת לעילא וכו', ותורה ומצוה בלא דחילו ורחימו לא יכילת לסלקא ולמיקם קדם ה'". בדומה לעוף כשיש לו כנפיים הוא יכול להגיע לגבהים, אבל כשאין לו כנפיים, למרות שלפי ההלכה הוא לא נטרף בכך ומותר לאוכלו, אבל הוא לא יכול לעוף, אלא הוא נשאר על גבי הקרקע, כך אדם שעושה מצוות בלי דחילו ורחימו, דחילו זה יראת ה', רחימו זה אהבת ה', (תמיד כנף ימין זה האהבה, וכנף שמאל זה היראה), המצוות האלה לא יכולות לעלות למעלה. כלומר מצוה שנעשית ללא רגש וללא התלהבות, אין בה כל כך עשיה למעלה, אבל מצוה שנעשית באהבה, היא נשארת לעד, כמו העקידה. העקידה נעשתה עם הרבה חום והרבה שמחה, נתקיים בה "אשר יאמר היום בהר ה' יראה" (בראשית כ"ב), הר המוריה עד היום 'הזר הקרב יומת', משא"כ בהר סיני, "במשוך היובל המה יעלו בהר", אחרי שנשמע שם היובל, דהיינו כשיתקעו תקיעה ארוכה וממושכת, המה יעלו בהר, מותר גם לבהמות לעלות בהר. כי אותה עוצמה שהשקיע אברהם אבינו בעקידה לא השקיעו בהר סיני. כך זה גם בבנים, מי שמשקיע תפילות רבות על הבנים, ושם לב לכל פרט, הוא יזכה שבניו יהיו גדולי ישראל. כלומר שום דבר לא מצליח בלי עבודה אמיתית,

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
21:08	ר"ת 20:14	19:24	ירושלים
21:05	ר"ת 20:12	19:22	תל אביב
21:08	ר"ת 20:15	19:25	חיפה
21:05	ר"ת 20:12	19:22	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי נחום איש גמזו - י"ד באב

אחד מרבנותיו של רבי עקיבא. נקרא כך על שם שעל כל דבר שהיה קורה לו היה אומר "גם זו לטובה".

פעם אחת גזר הקיסר גזירה על היהודים, היהודים שרצו שיבטל הקיסר את גזרתו הרעה שלחו את רבי נחום איש גמזו מלומד בניסים שיביא למלך ארגז מלא זהב אבנים טובות ומרגליות כשוחד על מנת שיבטל את גזירתו.

בדרכו למלך הלך רבי נחום לישון באכסניא אחת על אם הדרך, בעלי האכסניא שהיו אנשים רעים ראו שיש לרבי נחום ארגז מלא זהב ויהלומים חיכו לשעת לילה מאוחרת שרבי נחום יישן חזק וגנבו את כל הזהב, ובשביל שלא ישים לב לגניבה מילאו את הארגז בעפר...

בבוקר המשך רבי נחום בדרכו אל המלך, כשהגיע אל המלך הביא לפניו את הארגז ואמר למלך כי היהודים שלחו מתנה זו על מנת שיבטל מעליהם את גזרתו הקשה והמכבידה, פתח המלך את הארגז ולהפתעתו ראה שהוא מלא עפר חול ואבנים, כעס המלך על היהודים כעס רב על שביזוהו כל כך ורצה להרוג את רבי נחום. אך רבי נחום כדרכו גם על זה אמר "גם זו לטובה", מיד ראה ה' בצרתו של רבי נחום איש גמזו ושלח את אליהו הנביא שנידמה למלך כאחד המשרתים ופנה אליהו למלך ואמר לו שאולי עפר זה הוא כעפרו של אברהם אבינו שהיה נהפך לחיצים וחרבות, שלח המלך את העפר לחייליו שנלחמו נגד מדינה אחת, זרקו החיילים את העפר על אותה מדינה ונעשה נס ונהפך לחיצים וניצחוה, שמח המלך על מתנה נפלאה זו ששלחו לו היהודים וביטל מעליהם את גזרתו.

נקודה בפרשה

נקודה למוחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

כל המוסיף גורע

"ויעתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצוות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם" (דברים ד א).

שמעתי מאבא האהוב עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל ששאל שאלה נפלאה, התורה הקדושה מצווה אותנו לא להוסיף על המצוות ולא לגרוע מהם, לא לגרוע מהמצוות זה מובן, שלא לגרוע משום מצווה ממה שה' יתברך מצווה אותנו, אבל למה לא להוסיף? ומה בכך אם יוסיף על המצוות? אם ה' ציווה לעשות שבת יום אחד, ומישהו ישמור יומיים, מה בכך?

והעלה אבא היקר רבינו יורם אברג'ל שכאשר אדם מוסיף על מה שה' יתברך ציווה, ועל מה שחכמי ישראל ביארו, הרי הוא משקיע כח ואנרגיה במה שלא צריך, וכשיגיע למקום שבאמת צריך להחמיר בו, הוא כבר לא יוכל להחמיר. ועוד שהחומרא במקום שה' לא ציווה יכולה להביא לידי תקלה ה' יצילנו, כמו שקרה אצל חווה שאמרה לנחש ה' אמר לא לאכול מעץ הדעת "ולא לנגוע בו", פן תמותו. מה עשה הנחש? דחף את חווה על עץ הדעת וממילא נגעה בו, אמר לה הנחש, ראית, כמו שנגעת בעץ הדעת ולא קרה לך כלום, כך אם תאכלי ממנו לא יקרה לך כלום. ואז התפתתה ואכלה, ובזה נקנסה מיתה ה' יצילנו, על כל באי עולם.

והרמז בדבר הביא אבא היקר בשם חז"ל הקדושים שהפסוק אומר "והיה כאשר תריד" ופרקת עולו מעל צווארך" וביאר אבא, שיש לנו "תריג" מצוות, שהם שלש מאות ושלוש עשרה, אולם והיה כאשר "תריד" אם יהיו לך "תריד" מצוות, שהם שלש מאות וארבע עשרה, שאתה מוסיף על מה שה' לא ציווה, חס ושלום, "ופרקת עולו", בסוף האדם יכול להדרדר לגמרי.

ולכן באמת התורה הקדושה היא לא קשה, וקיום התורה הוא מתוק מדבש, ורק אנשים הופכים את זה להיות קשה, כי הם מסבכים את מה שה' ציווה, אבל אם האדם באמת הולך בתמימות כמו מה שה' ציווה, הכל ברור והכל נעשה קל בחסדי ה' יתברך.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

ספר התניא כסגולה לשמירה

לפני שלושה חודשים מור אבי שיחיה הסיע אותנו בבוקר למוסדות החינוך של הילדים אחרי שהורדנו את הבת והיינו בדרך לתלמוד תורה של הבנים נכנס בנו חזיתית רכב במהירות גבוהה וריסק לחלוטין את כל החלק הקדמי של הרכב.

הרכב של אבי הושבת ללא כל אפשרות לתקנו וברוך השם בתודה עצומה להשם יתברך אבי ובני הבכור שישבו מקדימה יצאו ללא כל פגע בניסי ניסים אך כמובן שכולנו היינו מבוהלים עד מאוד.

לאחר כשעה אחרי שהילדים מעט נרגעו סיפר לי הבן הגדול שבזמן התאונה ממש באותו רגע של המכה העוצמתית הוא ראה את רבינו הצדיק הרב יורם אברג'ל עומד לצד הרכב שלנו. והמשיך הבן לספר שכאשר הוא הלך לנוח מעט בחדרו הוא לקח איתו את קונטרס ההסתלקות בו מופיע השיעור האחרון של הרב ופתח בדיוק בעמוד בו הרב אומר שכדאי שבכל רכב יהיה את ספר התניא כיוון שזה סגולה גדולה לשמירה והגנה ואכן כך היה לבני היה בתיק ספר תניא שנשא איתו לכל מקום.

בני הוא נער שמאוד מחובר למורינו הרב וכיום גם לרבנו החיד"א שליט"א ולכן לא היה כל ספק שהרב אכן היה איתנו ובזכותו ובזכות ספר התניא ה' שמר עלינו שלא יאונה לנו כל רע.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

סעודות שבת קודש

שאלה: מי שאינו אוהב את טעם הדגים, האם צריך בכל זאת לדחוק את עצמו לאכול דגים בשבת קודש, או שמא לא יאכל מהן, הואיל והשבת לעונג ניתנה?

תשובה: הגם שמצוה רבה וגדולה לאכול דגים בסעודות שבת קודש, מכל מקום מי שאינו אוהב את טעם הדגים ואינם ערבים לו כל עיקר, אין לו לדחוק את עצמו מאד לאכול את הדגים, כיון שהשבת לעונג ניתנה, ואם אינו אוהב טעם הדגים אין זה עונג בשבילו. אולם בכל זאת ישתדל אם ימצא דג שערב עליו, שיכינו ויטעם ממנו בשבת, אך אם אין לו דג שאוהב טעמו אין לו לאנוס עצמו באכילתו, ברם לבניו ובני ביתו שערב להם טעם הדגים יתן להם ושכרו מושלם. וכתב גאון עוזנו מרן הבן איש חי זלה"ה שאם יביא דגים הרי זה נחשב תוספת חשובה. וכן כתב עוד מרן הבן איש חי שם שמעלת הדג בשבת יותר מאשר אכילת בשר. גם אמרו רמז באכילת הדג בשבת והוא, האוכל דג ביום ד"ג [עולה בגימטריא שבע הוא יום שביעי] ניצול מד"ג, ר"ת דין גהינם, וזהו מטעם שמענג את השבת.

שאלה: האם צריך לטעום מהתבשילים קודם כניסת שבת?

תשובה: יש נוהגים קודם כניסת שבת, לטעום מעט מן התבשילים שבישלו לכבוד שבת, והיא מצוה יקרה וסגולה לאריכות ימים, והטעם הפשטי של מצוה זו, כדי שאם יצטרך לתקן מעט את התבשיל כגון להוסיף לו עוד בישול או להוסיף תבלין מסויים יוכל להוסיף לו כעת, וכמו כן יש טעם

בדבר על פי הסוד שזוכה לחיים העליונים, ורמזו חז"ל הקדושים ענין זה על הכתוב "טועמיה חיים זכו". ברם, יקיים "טועמיה" היינו דרך טעימה, כלומר שיאכל מעט רק לצורך טעימה שיראה שהתבשיל יצא מתוקן משום כבוד ועונג שבת, אך לא יגרר אחר אכילת התבשיל, כדי שישאיר מנה יפה לשבת. ובעיקר כדי שיכנס לשבת כשהוא תאב לאכול סעודת שבת, שזהו כבוד ועונג שבת.

כתב גאון עוזנו אריה דבי עילאה, מרן הבן איש חי זלה"ה בשם אשל אברהם בביאור מצוה זו האמורה שנכון לטעום מעט מן התבשילין קודם כניסת שבת, שגם אם הוא בתענית, טועם ופולט, וזוכה לחיים העליונים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הבדל קטן

רבינו - טען עשיר בפני רבי הלל מראדושיץ - בא עני מלא תחנונים ומתחנן "תן לי" - ניחא, סוף סוף רחמנות עליו. אולם העניינים המתחצפים, תובעים בקול ודורשים בתוקף כאילו שלהם הכסף, את אלה אינני יכול לסבול...

חי"ך רבי הלל ואמר: כמוני וכמוך, בהבדל קטן. אתה שונא עניים ומתחצפים ואני - עשירים מתחצפים. בא אלי עשיר היודע שהוא רק "בעל פקדון", הכסף והעושר אינם שלו, אלא מה? קמצן הנהו מטבעו, מסרב לתת ורוצה להיות שומר טוב - אותו אפשר עוד לסבול. אולם בה עשיר גאה, המשוכנע שהכל שלו, כביכול אין אדון בעולם, הוא, העשיר, "נותן" והוא "אינו נותן", עשיר שכזה, אינני יכול לסבול...

תקציר: תוך כדי התפשטות הלהבות, בורחת אסתר מבית השר הרחק הרחק אל מעבה היער. לפתע היא שומעת קולות מאחוריה.

בת היער

סיפורה של בת הש"ך פרק י"ב

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברגיל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברגיל

פניני השבוע

אשתך יודעת מה טוב לך. גם אם היא מתנגדת לרצונותך, יש לה בינה יתירה ורגש מיוחד להבחין מה טוב לך ומה לא.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן יהודית
אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ ניב מאיר בן רחל ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

יודם אברגיל
יום ארבע

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000